

Arbejde. Men det vilde være sørgeligt, om den her foreslaaede Kommission ikke skulde kunne udtale: Vi mener, at Boligmangelen skal afhjælpes paa den og den Maade, paa de og de Steder, der, hvor det samfundsmæssigt er bedst.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) spurgte mig for nogen Tid siden, om ikke Justitsministeriet kunde sætte sig i Bevægelse for at faa udarbejdet en Normallejekontrakt, til hvis Bestemmelser man kunde henholde sig, naar ikke andet blev aftalt. Det vilde have den Fordel, at det sprang mere i Øjnene, hvis urimelige Bestemmelser blev sat ind i en Lejekontrakt. I den siden da forløbne Tid har Justitsministeriet ført Forhandling til forskellige Sider om en saadan Normallejekontrakt, og jeg troede egentlig, at den var i Handelen; hvis den ikke er det, kan den ganske sikkert hurtigt komme det; de Bestemmelser, som bør staa i en saadan Kontrakt, foreligger. Men som ogsaa det ærede Medlem er opmærksom paa, er dette jo ikke af nogen aldeles afgørende Betydning, idet man kan kassere Bestemmelserne i denne Lejekontrakt og sætte andre ind, eller man kan beholde dem, der staar, og føje andre til, som ophæver dem. Den eneste Fordel er den, at Lejeren, naar Lejekontrakten udarbejdes paa Grundlag af en saadan trykt Normallejekontrakt, mere tydeligt kan se de haarde Bestemmelser, som bliver indført; men er Boligforholdene saaledes, at Lejeren er nødt til at finde sig deri, ja, saa maa han jo dog bøje sig.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg maa allerførst takke den højtærede Justitsminister for det Svar, jeg fik paa mit Spørgsmaal til ham.

Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) bemærkede, at han ved ikke, hvor mange Foliosider der kan skrives om det, jeg ikke ved og ikke har Forstand paa. Det er meget muligt; men det er nu ikke saa interessant; det vilde være meget mere interessant at faa at vide, hvor mange Foliosider der kunde fyldes med det, som det ærede Medlem ved Besked paa. Jeg tror ikke, det vilde blive saa uhyre mange. Naar det ærede Medlem henvender sig til mig, klager han over, at jeg overdriver. Det forekommer mig imidlertid, at hans Udtalelser som Regel ikke er til at overdrive; de er allerede fra Fødselen af saa overdrevne, at jeg

ikke kan gøre det bedre; ellers skulde jeg gerne gøre det. Men naar det ærede Medlem nu vil fremhæve som et Bevis i saa Henseende, at jeg har udtalt, at Fattigfolk som Regel holder mere af deres Børn end velhavende Folk, og mener, at det skulde være en kolossal Overdrivelse, saa vil jeg svare, at det tror jeg slet ikke. Det er nemlig saaledes med Fattigfolk, at jo færre Møblere de har, jo færre Ejendele og jo tarveligere et Hjem de har, des mere holder de bedste af dem fast ved det, des mere holder de af det, og des mere holder de af deres Børn. De velhavende Folk, som har Adgang til alle Verdens Fornøjelser, som farer fra det kongelige Teater til Paladshotellet o. s. v., spalter i høj Grad deres Interesser, hvorimod den fattige Kone, som sidder i en lille Løjlighed og er henvist til at leve sammen med sine Børn fra Morgen til Aften, efter min Opfattelse sikkert i mangfoldige Tilfælde har meget større Kærlighed til sine Børn end de velhavende. Jeg fremhævede ikke dette som noget ganske almindeligt; jeg fremhævede, at saaledes var det i mange Tilfælde, og det er nu min Erfaring; den tror jeg paa.

Det ærede Medlem kom ind paa de store Samfundsspørgsmaals Løsning; men det tror jeg ikke, der er nogen Anledning for mig til at dvæle yderligere ved. Vi maa hellere holde os til det enkelte foreliggende Spørgsmaal, og Spørgsmaalet er da, om det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds og hans Parti vil være med til nu og i Fremtiden, at Staten og Kommunen bygger Boliger for Indbyggerne her i Landet. Vil det ærede Medlem være med til det, eller vil han ikke være med til det? Det ærede Medlem haltede i saa Henseende.

For det første sagde det ærede Medlem, at under den øjeblikkelige Nødtilstand maatte der gælde en anden Regel, end naar man skulde til at arbejde paa langt Sigt. Ja, det tror Pokker; det kan jeg godt forstaa. Naar 1400 Mennesker er husvilde her i København i Øjeblikket, saa kan det ikke nytte at paakalde det private Initiativ og faa Murermestre og Tømrermestre til at søge at skaffe Penge og Mursten, medens man lader Folk staa paa Gaden, indtil Løjlighederne er opførte. Familierne kan jo ikke staa paa Gaden i al den Tid; her maa altsaa det offentlige træde til for at hjælpe over den øjeblikkelige Nødtilstand. At det ærede Medlem er villig til at træde til i saa Henseende, er altsaa ikke noget at takke ham for. Men